

פרוטוקול מס' 99

מישיבת ועדת העבודה ביום ד' בטבת תשל"ה - 18 בדצמבר 1974 בשעה 8.30

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

ש. ארבל-אלמוזלינו - יו"ר
י. ארידור
י. ז. אמיר
ס. גז
פ. גרופר
ל. דיציאן
י. דרניצקי (יו"ר)
ס. ורטמן
ה. זיידל
ד. לוי
א. לין
א. מויאל
ח. שמעוני

פוזמנים:

ע. סיון
ד. רוטר
גב' נ. שמאי
ד. קירשאי
א. לאור
ד. סרינוב

- סנכ"ל המוסד לביטוח לאומי
- המוסד לביטוח לאומי
- המוסד לביטוח לאומי
- הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
- אגף התקציבים
- אגף התקציבים

מזכיר הוועדה:

י. שומרון

רשמה:

ס. הלנברג

סדר-היום:

1. פיצויי התייקרות
2. קיצבאות לנכים

פיצויי התייקרות

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני פותחת את הישיבה. אנחנו ממשיכים היום בדיונים שלנו על פיצויי התייקרות. לחבר-הכנסת חביב שמעוני יש הצעה לסדר.

ח. שמעוני:

הצהרה של הממשלה והודעה של שר-האוצר מעל במת הכנסת מחייבים שיינתן פיצוי מלא, מלא על-פי אינדיקטורים שייקבעו למיעוטי יכולת. נקבעה המסגרת לזקנים, נכים, משפחות מרובות ילדים. היו הגדרות ברורות אשר קבעו את הקבוצות. על-פי החלטה זו אני בא לערער על מה שסוכם בישיבה הקודמת. במהלך הישיבה הוצגה לפנינו טבלה ונאמר שתהיה הפרדה בין תוספת היוקר ופיצויי התייקרות אבל בסופו של דבר הובאה עסקת חבילה לגבי זקן שמקבל הטבה סוציאלית ולגבי זקן שאיננו מקבל הטבה סוציאלית. צויין שלא יהיה דיון נוסף על הפיצוי לגבי תוספת יוקר שתינתן בחודש ינואר ומה שאנחנו מאשרים פה כוחו יהיה יפה עד לחודש יולי. מוסיפים עכשיו פיצויי התייקרות, האם הם יכנסו על בסיס החישוב או לא? מר סיון השיב לי שאין ויכוח בינינו על כך שיהיה פיצוי התייקרות. זה היה כאשר דיברנו על קיצבה לזקנים שאינם מקבלים הטבה סוציאלית - קל וחומר בעיני שזה נכון גם לגבי זקן אשר מקבל הטבה סוציאלית.

מדובר על פיצויי התייקרות בשיעור של 24%, שעליהם אמר מר סיון שאין ויכוח שהם יכנסו על בסיס החישוב ועל זה יהיה פיצוי התייקרות. זקנים ללא הטבה סוציאלית יקבלו 20% ו-15,7% תוספת היוקר החדשה, בסך-הכל 35,7%. השיעור של 15,7% צריכים לחול גם על ה-20% כלומר, לפיכך נמצא שלגבי זקנים ללא הטבה סוציאלית הסכום יגיע ל-39% - 24% פלוס 15% ואילו זקנים המקבלים הטבה סוציאלית יקבלו 27% + 15% + 3,8% דהיינו 46% כל חברי הוועדה התפורנו בהנחה שהחשבון ייעשה כך.

י. ארידור:

האם אינך מכיר את ה"טריקים" של היושבת-ראש?

ח. שמעוני:

אני מכיר אותם לטובה.

י. דרניצקי (יודין):

אני לא יודע שהיושבת-ראש עוסקת ב"טריקים".

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אתה לא מכיר את חבר-הכנסת ארידור? אני לא מתרגשת מזה.

ח. שמעוני:

אני שומע שעכשיו עושים סיכום כזה: 20% לזקנים ללא הטבה סוציאלית ומתעלמים ממה שנאמר לנו בישיבה הקודמת. אני תובע שיינתן מה שהתחייבו כאן בישיבה הקודמת, מה שהתחייב שר האוצר ומה שהתחייבה הממשלה - לתת פיצוי מלא. אם מדברים על זקנים ללא הטבה סוציאלית, מזעזע לשמוע זאת.

בינתיים נתפרסמה סטטיסטיקה רשמית. הזמנו את נציגי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה להסביר כיצד נעשה החשבון. מתברר שמה שיגורנו בה - שבסיס ההתייקרות, כפי שחושב קודם איננו נכון, ולגבי השכבות החלשות יש התייקרות גדולה. לפיכך אני מבקש לתקן את פיצויי ההתייקרות על-פי ההתייקרות הממשית ועל זה לשלם תוספת יוקר ואז נגיע למשהו בסביבות 46% לזקנים עם הטבה סוציאלית למשהו בסביבות 40% לזקנים בלי הטבה סוציאלית.

אני יכול להבין את הוויכוח פאשר מדובר על משפחה עם ילד אחד או עם שני ילדים. כאשר חישובו ומצאו שפיצוי לילד הוא 50 ל"י, מדוע שמשפחות שבהן ארבעה ילדים יותר לא יקבלו אחרי הילד הראשון 50 ל"י? האם ילד ראשון במשפחה כזו אוכל פחות? מי ממך עבורו את ההפרש של 32 ל"י בין 18 ל"י ל-50 ל"י שאתם קבעתם שהיא ההתייקרות הריאלית? אני חושב שהביטוח הלאומי צריך לשלם מתקציבו את ההפרש של 32 ל"י לשני הילדים הראשונים, דהיינו סכום של 64 ל"י. לדעתי, זה תואם את ההתחייבות של הממשלה.

ל. דיציאן:

נסיתי לעשות חשבון, לא על מחשב אלא על נייר. אם הבנתי נכון, שהחל מחודש דצמבר הפיצוי יהיה 35,7%, בלי להכנס לטענותיו הצודקות של חבר-הכנסת שמעוני, אם אני מוסיף ל-286,9 שעות של 35,7, אני מגיע ל-322.6 ולא 299,10. החשולם לזקן כיום הוא 236.90 ל"י.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מורידים מקדמה שנתנו בחודש יולי על החשבון. זה נאמר בישיבה האחרונה.

ל. דיציאן:

למעשה ה-20% אינם 20% אלא 10%-ו-15,7, הם 5,7% ולא 15.7%. אני מוכרח להגיד, עם כל הכבוד, שאם זה מתאים להצהרותיו של שר האוצר אינני יודע מה מתאים להצהרות.

פ. ארידור:

אני מציע שנחליט באופן פורמלי לקיים דיון בהצעתו של חבר-הכנסת שמעוני.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו מקיימים דיון.

פ. ארידור:

נוכח העובדה שהנחונים בדבר ההתייקרות לא שקפו את המציאות, אני מציע שהוועדה תדון מחדש בשיעורי הקיצבאות לזקנים ונשנה את שיעורי הקיצבאות בהתאם להתייקרות הריאלית. איך יתכן שכאשר נעשה מחקר סטטיסטי מסויים על ההתייקרות בתאריך מסויים מתברר אחר-כך שהמרחק בינו ובין ההתייקרות, באמצעות מחקר אחר, היה כל כך גדול. הבדלי המחקרים היו בשיעור של למעלה מ-20%.

ד. רוטר:

יש סוגיה של שאלות הקשורה אחת בשניה ואני מציע לפרק אותה. לפני שניכנס לאריתמטיקה וחישובים שהם מורכבים, יש להתייחס להערה בדבר גובה ההתייקרות למעשה לעומת הגובה של ההתייקרות שהביאה בחשבון הממשלה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

קיבלתי מכתב מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מיום 17 בדצמבר 1974, חתום על-ידי מר ג. קירשאי, הממונה על מחלקת המחירים והצריכה, ובו נאמר: "בהתאם לנאמר על-ידי ד"ר מ. סיקרון בישיבת ועדת העבודה של הכנסת לפני כשלושה שבועות, ערכה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אומדן של מצב רמת המחירים לצרכן בשבוע הראשון של דצמבר 1974 בהשוואה לתקופות קודמות. לפי אומדן זה, רמת המחירים לצרכן בראשית דצמבר 1974 הייתה גבוהה בכ-10% - 9% מאשר בנובמבר 1974. אם נוסיף לכך את עליית המדד מאוקטובר 1974 לנובמבר 1974 ב-11,6%, נקבל כי רמת המחירים בראשית דצמבר 1974 הייתה גבוהה בכ-23% - 22% מאשר באוקטובר 1974. ההתייקרויות הנ"ל חלו לגבי סלי התצרוכת של כלל המשפחות העירוניות. הסל של משפחות בעלות ההכנסה הנמוכה ביותר התייקר מאוקטובר 1974 עד דצמבר 1974 בכ-27% - 26% לערך ואילו הסל של משפחות בעלות ההכנסה הגבוהה ביותר התייקר באותה תקופה בכ-21%. הסל של משפחות בעלות ההכנסות הבינוניות התייקר מאוקטובר 1974 עד ראשית דצמבר בין 22% ל-24%.

רצוני לציין שעליות המחירים הנ"ל

משקפות את כל ההתייקרויות שנצפו בתקופה הנ"ל ולא רק את אלו שבאו כתוצאה מן הפיתוח והצעדים האחרונים שבהם נקטה הממשלה ב-10 בנובמבר 1974. כן יש לציין שהאומדנים הנ"ל נערכו לפי אותן השיטות כמו ב-18 בנובמבר 1974 דהיינו, כי בראשית דצמבר 1974 היה איסוף מחירים חלקי בלבד וכי הרכבי הסלים מתבססים על ממצאי סקר הוצאות המשפחה 1968/69.

באם תרצי לקבל מידע נוסף תודיעיני

ונשמח לעמוד לרשותך."

פ. ארידור:

פעם אמרו שיש שקר גדול ויש סטטיסטיקה. אני אומר שיש שקר גדול, יש סטטיסטיקה ויש אומדני ממשלה. אומדני הממשלה שייכים לחצפיות של התייקרות ב-17% - 16% ואילו היום אנחנו שומעים שלגבי משפחות חלשות ההתייקרות מגיעה ל-26%.

נאמר שלגבי המשפחות העניות הסל הוא
5% - 4% יותר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

ל. דיציאן:

המכתב נכתב ב-17 בדצמבר ונותן תמונה על
מה שהיה בשבוע הראשון של חודש דצמבר. לא
ברור אם זה היה בהתחלת השבוע או בסופו, ויש הבדלים גדולים. הייתי מציע
שלפני שנסכם משהו נשמע את הסטאטיסטיקן אשר שלח את המכתב ונבקש ממנו
שיביא לנו את הסטאטיסטיקה עד למועד היום שבו הוא מופיע.

י. ארידור:

אנחנו יכולים לתקן היום את האומדן לגבי
הזקנים.

ל. דיציאן:

אנחנו קובעים עכשיו למעשה עד יולי לפחות
מה שהם צריכים לקבל. אל לנו להסתמך על
דברים שהיו בנובמבר או בהתחלת דצמבר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנחנו מטלפנים אל הלשכה המרכזית לסטאטיסטיקה
כדי להזמין את נציגיהם, אם יוכלו לבוא -

מה טוב.

ר. רוטר:

השאלה הראשונה, הטרומיה, היא אומדן
ההתייקרויות שחלו או עומדים לחול בעטייה
של מדיניות החירום הממשלתי. כולכם שמעתם את פרסומי הלשכה המרכזית
לסטאטיסטיקה, אלה אותם אנשים שהשתתפו בוועדה בראשותו של מר סיון, שברשותה
היו נתונים מעודכנים יותר. הייתי שמח שיהיה אתנו איש הלשכה המרכזית
לסטאטיסטיקה, שאין לו ענין לצבוע את הדברים בצבע זה או אחר. הצטערתי
לשמוע כמה מן ההערות שלא היו מגיעות לנו.

מדיניות החירום הממשלתית נקבעה באמצעותו

של תהליך אינפלציוני. גם אלמלא אמצעי הממשלה במחצית חודש נובמבר, לפי
מיטב התחזיות של בנק ישראל וגופים אחרים היינו עדים גם בחודש נובמבר
וגם בחודש דצמבר ובחודשים הבאים לשיעור לא מבוטל של עליית מחירים. קצב
עליית המחירים לפני מדיניות הממשלה היא 1,5% לחודש בערך ואם תקחו את
המספרים שלפניכם, יש לשער שלפחות גידול של 1,5% לחודש היה צפוי.

י. ארידור:

אתה יכול לנכות 1,5% ולא יותר.

ר. רוטר:

אני יכול לנכות 2% לפחות. אם תדעו מה
המרכיבים של ההתייקרות תמצאו עליות מחירים
שהוחלט עליהם לפני המדיניות כמו למשל שכר-לימוד, שהגיעו למדד בחודש
נובמבר ללא קשר עם המדיניות. אם נסתכל על מכתבו של מר קירשאי נמצא
שהעליות היו 22% ולמשפחות מעוטות הכנסה 26%, אבל מכאן אין ליחס פרומיל
למדיניות החירום של הממשלה. חלק לפחות - 3% - 2%, ואולי יותר מזה אלא
שזה ענין לניתוח יותר מדויקדק ואשמח אם הלשכה המרכזית לסטאטיסטיקה תמציא
את הפרטים לוועדה - שיין לאינפלציה הכללית כגון: שכר-לימוד באוניברסיטאות,
גני ילדים וכו' שנרשמים במדד ובאים לביטוי חודש לאחר הפעולה. הם באו
לביטוי בחודש נובמבר.

ד. לוי:

זו בכל-זאת התייקרות.

ר. רוטר:

אין ספק שמשפחה צריכה היתה לשלם בנובמבר
26% יותר מאשר באוקטובר, על כך אין ויכוח,
אבל צריך לזכור את הדברים בהקשרם הנכון. הממשלה החלטה לתת פיצוי מיוחד
וחרוג על תוצאות המדיניות הכלכלית החדש מעל ומעבר למנגנונים הרגילים
אשר קיימים ופועלים וממשיכים לפעול לפיצוי שכבות שונות באוכלוסיה
על ההתייקרות. בחודש דצמבר ציבור השכירים מקבל תוספות יוקר לפי נוסחה
המקובלת על המעסיקים והעובדים.

ה. זיידל:

האם אתה מדבר על ההסכם החדש?

ר. רוטר:

כן.

ר. רוטר:

צריך להפריד בין הדברים. הפיצוי שאנחנו מדברים עליו, אותם 20% שאתם שמים אותם נגד 22% שהלשכה דברה עליהם ו-24% שהממשלה העריכה וה-26% שמדברים עליהם כאן, מתייחסים אך ורק לפיחות. צריך להבדיל ביניהם. מה שאנחנו מדברים בא בתוספת מעל לתוספת היוקר. יש ויכוח אם צריך להכפיל את השיעורים. את הערותיו של חבר-הכנסת שמעוני ואחרים צריך לראות בקונטקסט הנכון. אינני רואה, בנתונים שיש עד כה, סתירה בין הנתונים וההערכות של הוועדה לפני שלושה שבועות ובין הנתונים החדשים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, כפי שהובאו במכתבו של מר קירשאי. אני מוכן להוסיף על כך משפט: ברור שכל הערכה וכל אומדן שנעשה בתחום מדעי החברה והכלכלה עלולים להיות מוטעים.

י. ארידור:

האומדנים של הממשלה תמיד טועים לכיוון אחד.

י. דרניצקי (יודין):

הוכחה שכל ההערכות של משרד האוצר אינן עומדות במבחן המציאות. המכניזם של תוספת היוקר מתקן אחר-כך רק במידה מסוימת את האומדנים.

ר. רוטר:

אינני יודע איך להתייחס לזה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני יוצאת מתוך הנחה שהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אמינה על כולנו. עלינו להפריד בדיונים שלנו - ולא במקרה אמרנו - בישיבה הקודמת, הבה נפריד בין הפיצוי הנובע מהמדיניות הכלכלית החדשה ובין ההתייקרות הרגילה שהיתה ותהיה ותגיע לחשבון המסתכם בסוף דצמבר ותוספת יוקר שתשולם בסוף ינואר - הבה נפריד בין הדברים.

ה. זיידל:

ההסדר בדבר תוספת יוקר לא היה בידינו.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו דנים בקטע אחד של הדברים: פיצוי עבור ההתייקרות אשר נבעה מן הפיחות. הוועדה צריך להיות אם ההתייקרות שנבעה מן הפיחות מסתכמת ב-20% פחות או יותר זה ולא יותר.

ל. דיציאן:

האם ההצמדה היא הצמדה לתוספת יוקר או הצמדה לאינדקס.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

זו שאלה אחרת.

ל. דיציאן:

נדבר על הפיצוי לחודש דצמבר.

ה. זיידל:

שאלתי אם זה כלול בתוספת יוקר ואמרו שלא, שאנחנו דנים על פיצוי הנובע מההתייקרות כתוצאה מהפיחות.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

כך סיכמנו בישיבה הקודמת. ועדת העבודה דנה אך ורק במה שנובע מההתייקרות הנובעת מהמדיניות הכלכלית ותו-לא. אנחנו לא ממונים על התייקרות מסוג אחר, לה יש המכשיר של תוספת היוקר. כאשר תהיה תוספת יוקר יהיה דיון אם היא צריכה להשתלם על כל הסכום, כולל פיצוי ההתייקרות. אם אנחנו מסירים אבני נגף אלה נוכל להגיע לסיכום.

ר. רוטר:

אם דברי היושבת ראש מקובלים עליכם, איך לי הרבה להוסיף.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

האם האומדנים האלה נכונים או לא?

ר. רוטר:

זאת אפשר יהיה לבדוק במחקר רטרואקטיבי בעוד כמה חודשים ולומר אם הוועדה אשף חתמה על המסמך שהוגש לממשלה לפני שלושה שבועות נתנה הערכת חסר או יתר. החישובים נעשו עם נציגי המוסד הביטוח לאומי והסתדרות העובדים ולא רק על-ידי האוצר. ישבו שלושה גופים: מחלקת המחקר של הוועד הפועל, אנשי מחלקת המחקר של הביטוח הלאומי ונציגי האוצר. בוועדה ישבו נציגי בנק ישראל וועדת השרים לענייני רווחה

על 16% - 17%?

י. ארידור:

ר. רוטר:
20% לגבי משפחה ממוצעת. החישוב מבוסס על כך שהפגיעה במשפחה ממוצעת הוא 20% ובמשפחה מעוטת הכנסה - 24%. השאלה היא באיזו מידה יש להביך את פרסומי הלשכה כנתונים שכבר כיום מעמידים סימני שאלה בקשר לנכונותם.

י. ארידור:
הסענה איננה שהנתונים שנמסרו לוועדה לא היו נכונים לאותו זמן שבו הם נמסרו, אלא מחברר שהם לא היו מדוייקים כעבור שבוע. ברור שההערכה שלנו על הנזקים של הפיחות לא היתה נכונה, והיום צריך לשנות את האחוזים ל-22% ול-24%.

ר. רוטר:
בקצב כזה נצטרך לשבת כאן כל שבוע. השפעת הפיחות תמשיך להתפזר גם בשבוע השני והשלישי של חודש דצמבר.

א. ארידור:
הממשלה דברה על פיצוי מיוחד. הפיצוי המיוחד צריך להיות בהתאם לאחוז ההתייקרות בפועל.

ע. סיני:
אמרנו שאנחנו נותנים את הפיצוי לא על כלל ההתייקרות במשק אלא רק על זו הנובעת מהפיחות. בדיונים פנימיים בוועדה, כשנציג הלשכה ניסה להסביר את הפרשים הוא נתן כמה אלמנטים והיה זהיר בצינונו מה הפיחות טומן בענין זה. הוא ציין דברים שאינם נובעים מן הפיחות כגון: שכר-הלימוד. גם בחודשים כפטמבר ואוקטובר היו התייקרויות. לעומת זאת ההתייקרות בחודש אוגוסט היתה קטנה ביותר הן בגלל מכירות סוף העונה והן בגלל עונת השפע של הפירות והירקות.

ה. זיידל:
נניח שנגיע לסיכום, אם כעבור חודש יחברר שהיתה טעות בחישוב - הפיצוי ישולם. כאן יש ויכוח על אחוז. אני מציע שניתן ידנו למספרים ששמענו ונקבל החלטה. אם כעבור חודש - חודשיים יחברר שהיתה טעות - הפיצוי ישולם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: זה תמיד נעשה בחודש יולי.

ה. זיידל: אינני רוצה שנמתין עד חודש יולי.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בישיבה הקודמת, בעקבות הצעתו של חבר-הכנסת דיציאן החלטנו שתוך חודשיים נקיים דיון בקשר לנושא של תוספת היוקר, בהתאם לסעיף 11(ג). אני מציעה שנפריד באישורים שלנו, והפרדנו בישיבה הקודמת, בין הדברים.

י. ארידור: למה לא נקבל את הצעתו של חבר-הכנסת זיידל?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בעוד כחודשיים נדון על הנושא של תוספת היוקר ועל פיצויי ההתייקרות, על-פי סעיף 11(ג), ונתייחס להצעתו של חבר-הכנסת זיידל - אם הפיצוי שניתן תאם או שההתייקרות הנובעת היא יותר גדולה או שהיא סבירה בהתאם למה שהוחלט. אני מציעה שנשאיר את הוויכוח לאותו זמן ולא נקיים אותו היום, כי גם היום לא נדע דברים ברורים עד העשירית האחרונה בנקודה זו. אני מציעה שמה שאישרנו בישיבה הקודמת הוא מאושר. לא נכנסנו לשאלה של תוספת יוקר.

י. ארידור: קשה לי להביך איך אפשר להשאיר את האישור שקיבלנו בישיבה הקודמת על כנו. אנחנו מדברים על קבוצת אוכלוסייה שהיא מהמקופחים ביותר ואינני מבין כיצד אנחנו יכולים להגיד שעל התייקרות שאיננה קשורה בפיחות לא יקבלו פיצוי מידי.

כאשר עושים חישוב של תוספת יוקר, הוא ממוצע שנתי או חצי-שנתי כלומר, ההתייקרות של סוף נובמבר ודצמבר נכללת רק באחוז קטן והפיצוי משחלם בחודש יולי. נמצא שאנחנו אומרים שקבוצה זו של הזקנים איננה מקבלת את הפיצוי אלא כעבור ששה - שבעה חודשים מזמן הפיחות. אני סבור שמה שנעשה לגבי שכר העובדים בישראל אסור שיעשה לגבי הזקנים. אם לא ניתן מיד פיצוי מלא על ההתייקרות שהיתה כבר בפועל - פרוש הדבר ירידה ברמת חייהם של הנמנים על אוכלוסיה זו, בשעה שאין להם ממה לרדת. אלה הם דקדוקי עניות להגיד שאחוז כזה או אחר הוא התייקרות כללית והפיצוי עליו לא יינתן מיד. לא נאה לוועדת העבודה לעסוק בקטגוריות הזאת. בהתחלת דצמבר מדובר על 26%, ואת הפיצוי הזה צריך לתת לקבוצות הנדונות. זה ענין הנוגע לוועדה והיא יכולה לקבל החלטה. כאשר נדון בהצעתו של חבר-הכנסת דיציאן נבדוק שוב את המצב, אבל על ההתייקרות הנוכחית צריך לבוא פיצוי מידי. הוועדה החליטה על 20% ו-24%, נעשה סקר ומתברר שאי-אפשר לבודד התייקרות.

בודדו.

ע. סינן:

א. ארידור: אם בודדו, בוודאי התברר שההתייקרות בגין הפיחות גדולה יותר. קשה לתאר שבדיוק 3% הם התייקרות כללית. אני מציע לא להמתין במתן הפיצוי. אני מציע שנתאם את הנתונים ונקבל את הצעתו של חבר-הכנסת זיידל, שאם יתברר שהתייקרות תהיה גבוהה יותר - ינתן פיצוי.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: רצוני להזכיר כי הערתו של חבר-הכנסת שמעוני לא היתה על שיעור אלא אם לכלול במסגרת תוספת היוקר את הפיצוי שהחלטנו עליו או לא. הוא אומר שתוספת היוקר צריכה לחול על הפיצוי לגבי הטבה סוציאלית.

י. ז. אמיר: מה שמדאיג אותי בכל המדיניות הזאת של קיצבאוח, אם למקרי סעד, לקשישים ולמשפחות מרובות ילדים, היא אוכלוסיה גדולה של 100 אלף, כך נאמר לי, של נכים שנכנסים לקטיגוריה של נזקקי סעד ולהם אין שום תשובה. הבעיה המרכזית כיום היא לא אם נוסף 2% - 3%, על כך יכולות להיות דעות שונות, אלא הבעיה כיום היא כיצד נפצה מיד אותם עובדי יצור, עובדי שירותים בדרגות הנמוכות, ששכרם החודשי הוא מתחת ל-1,400 ל"י. לפי החוק היבש מותר למשתייכים לקטיגוריה זו לבוא ללשכות הסעד ולבקש השלמה. מה עלינו לעשות? האם נפרסם בעתונות וברדיו הודעה למעבידים ולמעסיקים שכל אלה המשתכרים עד לסכום מסויים יועברו שמותיהם ללשכת הסעד כדי שהיא תשלם את הכנסתם? לדעתי, מבחינה ציבורית, מבחינה פועלית ומכל הבחינות האחרות זה דבר קשה ביותר.

י. ארידור: 60% משתכרים פחות מ-1,400 ל"י לחודש.

י. ז. אמיר: לדעתי, יש לדרוש פה שכל משפחה שיש לה מעל לשני ילדים והיא נכנסת לקטיגוריה של משפחה מרובת ילדים, צריך לתת לה את ההפרש, באמצעות המוסד לביטוח לאומי, בין 18.- ל-50. ל"י.

הייתי רוצה לדעת אם תוספת היוקר של חודש ינואר, שתשולם הן לקשישים, הן למקרי סעד והן לילדים תינתן כתוספת על אותם אחוזים שאנחנו מחליטים עליהם.

ל. דיציאן: זו שאלתו של חבר-הכנסת שמעוני.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: לא. הוא מדבר ושואל אם זה בא בנוסף.

י. ז. אמיר: אם מדובר על בנוסף, הרי המספר הוא 250 אלף, כי אז נכנסת עוד שכבה של עובדי כפיים לנזקקי סעד. אחרת הייתי מדבר על 100 אלף.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: החלטנו לקיים דיון מיוחד על עובדי הייצור והשכירים.

יכול להיות שוועדת העבודה תהיה יוזמת
שיקבע חוק מה הוא שכר מינימום במשק.

י. ז. א. אמיר:

ההסתדרות מתנגדת לכך.

י. ארידור:

אני חבר ההסתדרות לא מהיום ואני יודע
על מה אני מדבר.

י. ז. א. אמיר:

אנחנו צריכים לדון על הסוגיות השונות.
אנחנו מצוים על כך מפני שנבחרנו גם כדי לא לתת לעוול להיות גדול יותר
אלא לצמצם אותו עד למינימום. בענין זה הייתי רוצה לשמוע חשובות ממר רוטר
וממר סיון.

הי"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
נחזור לנקודה העיקרית שלמענה הזעקנו
את מר קירשאי. רצוננו לשמוע ממר קירשאי
האם אותה התייקרות לפיה נקבעו השיעורים לפיצוי בעקבות המדיניות הכלכלית,
הן הפיחות בשער המטבע והן הקטנת הסובסידיות, האם שיעורים אלה תואמים
את התייקרות שאתם מדדתם אוהה. הבאתי את מכתבך לידיעת חברי הוועדה אבל
היינו מבקשים שאולי תנסה לבודד את הדברים ותגיד מהי בערך התייקרות
הנובעת מן המדיניות הכלכלית, שעבורה אנחנו צריכים לאשר פיצוי.

לצער, לא אוכל להשיב ישירות על השאלה
הזאת.

ר. קירשאי:

אחזור, ברשותך, לממצאי ועדת סיון, כי
הייתי חבר בה. באותה ועדה, עד כמה שהבנתי ממר סיון, צריך היה לקבוע
פיצוי התייקרות המתחייב מן הפיחות ומצעדי הממשלה. לי אישית נראה שקשה
לקבוע זאת הן מבחינה סטטיסטית והן מבחינה ערכית. אסביר את הקשיים.
בדרך כלל כשאומרים "מתחייב", יש כל מיני הנחות. אם מדובר על התייקרות
הסוכר - זה "מתחייב", וקל יחסית לדעת מה מתחייב כתוצאה מכך על מחיר
העוגות והעוגיות, כי עושים חישוב מה אחוז ההוצאה של הסוכר. הוא הדין
לגבי מחיר השמן - מה אחוז השמן בעוגה - זה "מתחייב". ידוע שמה שמתחייב
במחירי מתגלגל אל הצרכן. קשה יותר לדעת מה מתחייב במחירי רפואת השיניים
או במחירים שדורש השרברב. האם יש משהו המתחייב בגלל המכשירים המיובאים
ולכן התשלומים חמורת השירותים שלהם יקרים יותר, או שהמחיר הגבוה יותר
נקבע כתוצאה מהעובדה שגם רופא השיניים וגם השרברב משלמים יותר תמורת
הסוכר והשמן שהם קונים.

ישנה שאלה ערכית: האם להכיר בהעלאת

מחירי השירותים ולראותם כמתחייבים מפני שנותני השירותים משלמים יותר
בשביל הסוכר והשמן.

מה עשתה ועדת סיון? ב-18 בנובמבר
נתנה הלשכה אומדן על התייקרות מחודש אוקטובר עד 18 בנובמבר - 15% - 16%
על הסל הכללי. במקביל ובנפרד עשתה ועדה בהרכב אחר, של האוצר, המוסד
לביטוח לאומי וההסתדרות, תרגיל של מה מתחייב. אינני יודע בדיוק את כל
ההנחות. אני מניח שעשו מתחייב מן הפיחות ושאר הצעדים כגון ביחס לרופא
שיניים, מה הן התשומות שלו ולא מחיר גבוה יותר שהוא גובה מפני שגם
הסל שלו התייקר. הגיעו ל-20%. נשאלת השאלה אם ממצאי הלשכה, כשהם עומדים
אחד מול השני, האם הם סבירים. לחברי הוועדה נראה היה אז שזה סביר - 20%
ו-24% לשכבות חלשות. עכשיו שוב מדדה הלשכה, נראשית חודש דצמבר, בשבוע
הראשון.

שבעה ימים.

ד. מרינוב:

עלי לציין שזה לא מדד, זה לא כל התצפיות
שאנחנו עושים במשך חודש ימים. יש בעיות

ר. קירשאי:

של עונתיות. לא מדדו, לדוגמה, באותו שבוע, את מחיר הדירות. זה אומדן
שמהימנותו פחותה משל מדד אבל כסדר גודל הנתונים האלה בסדר במגבלות
האלה.

הסל הכולל עלה ב-22% - 23% ולקבוצות החלשות - 26%. האם נתונים אלה עומדים עדיין ביחס סביר לאותם ממצאים שוועדת סיון נקטה בהם? יש שני צדדים למטבע. באותם 22% - 23% כלולים גם דברים שהיו ידועים לפני הפיחות כגון: שכר הלימוד במוסדות אקדמאים, שהיה ידוע על העלאתו לפני הפיחות. ידוע שגם לפני הפיחות, בחודשיים האחרונים, היה גידול חודשי במחירים בשיעור של 1,5% - 2%. כלומר, ניתן להניח שבלי הפיחות היה המדד עולה ב-3% - 4%. מכיון שאנחנו מדברים על סדרי גודל אני מציע שנדבר על 2,5%.

י. ארידור:
אנחנו מדברים על אומדנים ואני מוכן לקבל 1,5%.

ר. קירשאי:
ברור שלא כל המתחייב מן הפיחות כבר מתבטא אפילו בממצאים שלנו. יכול להיות שהלבשה עדיין לא יתבטא עד הסוף. כן יש דברים שאינם שייכים לפיחות ומצד שני, כאמור, יש דברים שתוצאות הפיחות עדיין לא התבטאו בהם.

ה. זיידל:
יש מחירי התחבורה.

ר. קירשאי:
זה כן מתבטא.

האם שני המספרים עומדים בסדרי גודל שאפשר להשוות אותם? אני הייתי אומר שאם מדובר על סדרי גודל - כן. אם מדובר על משהו מדוייק - אינני חושב שוועדת סיון התיימרה לכך.

ה. זיידל:
מי קבע 20%?

ר. קירשאי:
גב' שמאי, מר לאור וההסתדרות. הם עשו מה שעשו. אמרתי כבר שקשה לחשב את המתחייב. לי אישית קשה לדבר על התייקרות מתחייבת כי יש הרבה דברים ערכיים ויש הרבה בעיות. הם רצו לראות את ה-20%, כיצד זה מתקבל לעומת 15% - 16%.

י. ארידור:
רצוני לציין שאחרי דבריו של מר קירשאי נתחזקה דעתי, שכאשר אמרנו שצריך להסיק מסקנות מן ה-26% - 27%, זה היה נכון. מתברר שיש שיעור מסויים שאיננו כלול בפיחות שמתחייב ב-27% אבל מצד שני יש התקפירות אשר נובעת מן הפיחות. לפיכך נראה לי שאם מחליטים לתת פיצוי על הפיחות - צריך לתת אותו במלואו, מכיוון שהממשלה החליטה לפצות באופן מלא קבוצות מסוימות. אני מציע שנצביע בעד ביצוע החלטות הממשלה ונאשר בשלב זה פיצוי לזקנים בשיעור של 26%, למקרי סער - 27%, ו-22% למי שאיננו מקבל אותם.

ל. דיציאן:
אני מבקש להבין דברים לפני שאני מקבל החלטה. אני לוקח את המספר הראשון מהלוח - 299 ל"י ללא תלויים, החל מחודש דצמבר. אינני מבין כיצד נעשה החשבון - ממה הוספתם ומה הורדתם. אני רוצה לדעת את החישוב.

ר. רוטר:
הקיצבה אשר רשומה בטור השני 236.90 ל"י שולמה בחודש יולי והיא כוללת קיצבה שהתחייבה אז לפי סעיף 11(ג), פחות מקדמה ששולמה עד יולי, בגלל שינויים שחלו בחודש פברואר, כשהיה גל של צמצום סובסידיות. הקיצבה שצריכה הייתה להיות בחודש יולי הייתה כ-215 ל"י אבל האוצר נענה להצעתנו בשעתו לשלם מקדמה של 10% על-חשבון ההתייקרות הצפויה. התוצאה מכך עלתה הקיצבה ל-236 ל"י שכוללת 10% נוספים. כשבאנו לחודש דצמבר היינו צריכים להוריד את המקדמה הזאת של 10%, שהייתה בזמנו במפורש בהסכם שנחתם עם ועדת העבודה ותוקפו פג, והורדנו אותם.

ל. דיציאן:
חזרתם ל-215 ל"י.

ר. רוטר:
בערך. חזרנו ל-215 ל"י, עליהם הוספנו גם את ה-20% וגם את ה-16% או ה-15,7%, תוספת יוקר, ואחרי הפעולה החשבונאית הזאת הגענו ל-299 ל"י.

ל. דיציאן:

אני חושב שטעית.

ה. רוטר:

זה נבדק על-ידי שלושה אנשים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

החשבון הוא בסדר. לא על זה היה ויכוח, לא זו היתה שאלתו של חבר-הכנסת שמעוני.

מ. ורטמן:

עד היום יש לנו אמון מלא ביועצים המשפטיים ובמומחים המופיעים בוועדות. לדידי, מספיק

אם נציג ממשלה מודיע מה שהוא מודיע, ואם יש טעות היא מתוקנת. אנחנו מקיימים בוועדה דיון אחרי סיכומים של שני גופים. לכל הדעות, ההסתדרות איננה מותרת על עמדתה כאשר היא סבורה שיש להמשיך להלחם. יש מסקנות משותפות ופתחנו בדיון. נאמר שתוך חודשיים נמשיך לדון בכל הבעיות המתעוררות עקב תוספת היוקר, וזה משקף לא רק את קיצבאות הסעד אלא גם פנסיות וכו'. אני מציע שנביא לאישור את ההצעות ואת הצוים של הממשלה ונמשיך לדון. נוכל לחקן ולהמשיך ולחקן בפרט כאשר נתחזר לענין בעוד כחודש וחצי. אני מציע לגשת לסיכומים.

ל. דיציאן:

אני מצטער שחבר-הכנסת ורטמן נקט בצורת דיבור זו, לאחר שאינני מפקפק בנכונות החישובים של המומחים אבל זכותי וחובתי לדעת איך עושים את החישובים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

זכותו של חבר בוועדה, וחובתו, להבין כל מה שמוגש לו, ביחוד כאשר מדובר בחומר סטטיסטי ובמספרים שצריכים להיבדק. אנחנו לא מומחים, אנחנו מזמינים מומחים כדי ללמוד את הנושא.

אני שוב חוזרת ומציינת שחבר-הכנסת שמעוני לא ערער על האחוז, ואינני מציע שנעשה הצבעה מחודשת על האחוז שאישרנו בענין בישיבה הקודמת. לעומת זאת אני מציעה, בהמשך להחלטה מהישיבה הקודמת על דיון בכל הנושא הכרוך בסעיף 11(ג), לכלול גם את הצעתו של חבר-הכנסת זיידל. נדון על ההשלכה שתהיה בחודשיים אלה ומה שחלטת ממנה.

פ. ארידור:

לאחר ששמענו את דבריו של מר קירשאי אני מציע שהוועדה תקבע ששיעור הפיצוי לקשישים ושאיירים שאינם מקבלים הטבה סוציאלית יהיה 22% במקום 20%, ולגבי אלה המקבלים הטבה סוציאלית הוא יהיה 26% במקום 24%. הנימוק לכך הוא, שלפי החלטת הממשלה אנחנו צריכים לתת את מלוא הפיצוי על ההתייחסות הנובעת מן הפיחות. זה אומדן סביר כאשר לוקחים בחשבון גם מה שצפוי. לכן אני מציע להצביע. אני קורא לחברי הקואליציה לתמוך בהצעה זו מפני שהיא לפי החלטת הממשלה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אין עכשיו הצעות חדשות. יש החלטה שנתקבלה בוועדה לפני שבועיים.

פ. ארידור:

אני מציע לשנות אותה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

תגיד שאתה רוצה רביזיה.

פ. ארידור:

דיון מסתכם בהחלטות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

החלטנו לקיים דיון בלי הצבעה.

פ. ארידור:

זה "טריק". אם יש דיון - צריכה להיות החלטה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנחנו מדברים ומנסים להבהיר אם תוספת היוקר תחול על הפיצוי שהחלטנו עליו. החלטת הוועדה קיימת. הדיון שביקש אותו חבר-הכנסת שמעוני דורש הבהרות - האם תוספת היוקר שישלם הביטוח הלאומי חלה על פינני ההתייחסות. הוא לא ערער על האחוז שקבענו. גם לא החלטנו שאנחנו עושים רביזיה בהחלטה. החלטנו לדון ומכאן החפחה ויכוח. שלא רציחי להפריט למהלכו. כדי שהדברים יובהרו

ה. זיידל:
היות ויש ויכוח על המספרים אני מציע
שנקבע שנתזור ונבדוק אותם בתום חודשיים.
אם יתברר שההתייקרות היתה גדולה יותר - יוחזר הפיצוי.

אני מניח שההחלטה הקודמת שלנו נמצאת
בשלבי ביצוע במוסד לביטוח לאומי ואם נשנה היום את המספרים אנחנו
עוולים ליצור בלבול. לכן, אני חוזר ואומר, נחליט היום שבעוד חודשיים
המספרים ייבדקו שוב ואם יתברר שהיתה טעות - ישולם הפיצוי.

ד. לוי:
זה בניגוד גמור להחלטה בדבר פיצוי מלא
על ההתייקרויות. מדוע נמשיך לנהוג בטעות?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
אם המסקנה שלכם מדבריו של מר קירשאי שאנחנו
טעינו - היא איננה נכונה.

ר. קירשאי:
אני מבקש שדברי יובנו נכון ויהיו ברורים.
אם היתה שאלה בכמה התייקרו המצרכים בסל
מאז חודש אוקטובר ועד ראשית דצמבר - גם אז איך לנו תשובה שזה 22.1%,
כי אנחנו לא ערוכים לתת אומדנים לשבוע, אבל היינו אומרים שזה בין
22% ל-23%, כפי שאמרנו. מצד שני צריך להיות ברור שזה כולל דברים שאינם
שייכים לפיחות ויתכן שאין זה כולל דברים ופריטים שכך שייכים לפיחות
אלא שעדיין לא באו לידי ביטוי. אם היינו הולכים בהתאם למה שיקרה בשוק,
עכשיו אנחנו אומרים שהמחיר בראשית דצמבר היו גבוהים מאלה של חודש
נובמבר ב-9% - 10%. יכול להיות שכאשר יהיה מדד מדויק התברר שיש סטיה
לכאן או לכאן.

האומדן לראשית חודש דצמבר אומר שלעומת
הודש נובמבר המחירים עלו ב-9% - 10%. יכול להיות שהמדד לחודש דצמבר
יראה שזו עליה של 8,9%, כי אנחנו מדברים על אומדן ומחירים עונתיים
עשויים להוריד את המדד, אם כי יכול גם להיות שמדד מדויק יוכיח שהמחירים
עלו בשעור גבוה יותר. קרוב לוודאי שגם בחודש ינואר יהיו שינויים. לא
הייתי מציע לערוך כאן תחזיות.

כאמור, אין תשובה מה מתחייב מהפיחות.
השאלה הבסיסית היא אם אותם 20% ו-24% שקבעה ועדת סיון עדיין עומדים
באיון שהיא פרופורציה סבירה עם המימצאים של הלשכה. הייתי מנסח זאת
בצורה שלילית ואומר שהם אינם עומדים בפרופורציה הפוכה כלומר, שני
המספרים יכולים להיות זה בצד זה עדיין בצורה סבירה. איך אני מפרש
זאת? במשך חודש וחצי לפני הפיחות, אם הממשלה צריכה היתה לתת פיצוי
על ההתייקרות ללא קשר עם הפיחות, ברור שהיא צריכה היתה לשלם 22% ו-26%.
על כך אין ויכוח. אבל אם היא רוצה לפצות רק על התייקרות שנבעה מן
הפיחות, הרי במשך התקופה של חודש וחצי בתנאים רגילים, ללא פיחות,
בתנאי אינפלציה, הייתי מצפה לעליה של 3% - 4%. כלומר, אם נוריד 3% -
4% אלה נגיע ל-18% - 19%. אבל מכיון שלא כל הפריטים באו לידי ביטוי
אין כאן סתירה. אני עדיין סבור ששני המספרים יכולים להיות זה בצד זה.

פ. גרופר:
הנקודה היא עקרונית. מחליטים על מדיניות
ממשלתית, מפורסמים אותה בציבור, ואת המלאכה
צריכה לעשות ועדת העבודה. אם מתברר שצריך להוסיף 2% - צריך להוסיף
אותם. אני מרשה לעצמי להגיד, שעם כל הסטטיסטיקות, שאני מאמין שהן
נכונות, לא נדביק בתשלומים את ההתייקרות האמיתית, ובמקרה זה 2% הם
דבר שאיננו מבוטל. עד שנתקן את העיוות ידובר לא על 2% אלא על הרבה
יותר. אפשר לקבל החלטה ש-2% אלה ייכללו במסגרת תשלומי המוסד לביטוח
לאומי בחודש הבא, אבל נחליט על התוספת היום כי הכל המסכימים שיש
עליה של 2%.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
גם מר קירשאי איננו אומר זאת. אתם רוצים
להבין כך אבל הוא איננו אומר זאת.

יכול להיות שתהיה התייקרות נוספת, עדיין אי-אפשר לדעת. מר קירשאי מציין שיתכן שיש פריטים שלא נלקחו בחשבון בחישוב של שבוע זה של חודש דצמבר.

לפני שבועיים קיבלנו החלטה על שיעור של 20% תוספת לזיקנה ולשאירים שאינם מקבלים הטבה סוציאלית ו-24% לאלה המקבלים הטבה סוציאלית. השאלה היא אם הוועדה מבקשת לעשות רביזיה בהחלטה זו.

מ. ורטמן: במקום חברי-הכנסת יהודה דרניצקי (יודין) וחביב שמעוני, שנאלצו לעזוב את הישיבה, באו חברי הכנסת דוד קורן ומנחם הכהן.

ה צ ב ע ה

ההצעה לעשות רביזיה בהחלטת הוועדה לא נתקבלה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אם הוועדה מחליטה ברוב קולות שהיא איננה עושה רביזיה נשאר בעינה ההחלטה שנתקבלה בדבר 20% ו-24%.

ל. דיציאן: נוכח העובדה שגובה התייקרות כתוצאה מהפיחות עדיין לא ברור, אני מציע שהוועדה תחליט לאשר זמנית תוספת התייקרות בשיעור של 20% ו-24% ותשוב לדון בעניין לאחר שיתפרסמו הנתונים המדויקים אבל לא יאוחר מ-15 בינואר 1975. אם יתברר שההתייקרות גדולה מהפיצוי שניתן - הזכאים יקבלו פיצוי רטרואקטיבי.
הלל זיידל ובשמי.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: זמני או לא-זמני.

אני מציע, בהמשך למה שהחלטנו בישיבה הקודמת, שהוועדה תשוב ותדון בעוד חודשיים בכל הנושא הקשור לסעיף 11(ג) ופיצויי התייקרות המתחייבים מתשלום תוספת היוקר. נושא זה יהיה פתוח להצעות שונות ויש להניח שבעוד חודשיים נהיה חכמים יותר משאנחנו היום.

ה. זיידל: דיברנו על כך שאנחנו מפרידים את הנושאים ומחליטים על ההתייקרות ללא קשר עם תוספת היוקר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בהחלטה שלנו יש הפרדה. מה שאנחנו מאשרים היום נוגע לפיצוי ההתייקרות מן הפיחות. לגבי התוספת הנובעת מתוספת היוקר - על כך נדון בעוד חודשיים. זו התוספת שאני מציעה להחלטה שנתקבלה. אני אומרת שתוך חודשיים נחזור לדון בנושא זה.

ה צ ב ע ה

הצעתה של היושבת-ראש, לחזור ולדון בעוד חודשיים בדבר התוספת הנובעת מתשלום תוספת היוקר נתקבלה.

קיצבאות לנכים

ר. רוטר: מדובר בנכים הזכאים לקיצבאות לפי חוק הנכות הכללית, שהוא חוק חדש שהתחיל לפעול בחודש אפריל 1974. כזכור לכם, הזכות לקבל קיצבת נכות היא למי שאיבד 50% ויותר מיכולתו להשתכר. הצעת הממשלה היא לתת לקבוצה זו את הפיצוי המיוחד שנקבע כתוצאה מן המדיניות הכלכלית, בשיעור הגבוה יותר, דהיינו 24%.

פ. ארידור: למה לא 26%? כאן לא היתה החלטה קודמת.

ר. רוטר: אני מציע 24% בהתחשב בדבריו של מר קירשאי, שאינם מחייבים רביזיה בשיעורי הפיצוי. התקבלה החלטה שהוועדה תחזור ותבדוק את שיעורי החתייקרות בעוד חודשיים.

אנחנו נוהגים כאן לפנים משורת הדין. פנינו למשרד האוצר, וניתנה לנו הסכמתו, שלקבוצה זו של נכים נמשיך לשלם מקדמה של 10% שתוקפה פג עם הפעלת סעיף 11(ג), עד 1 באפריל 1975, כדי שקיצבאות הנכות תהיינה גבוהות יותר. זה על רקע של הצעת חוק פרטית אשר נמצאת עכשיו בתהליך של בירור להגדיל את קיצבת הנכות מ-20% ל-25% ליחיד, בשינויים פרופורציונליים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בכמה זה מסתכם?

ר. רוטר: המספרים, לפי הערכה שלנו, מופיעים בלוח מס' 3. אם קיצבת יחיד בחודש אוקטובר היתה - 315 ל"י וניתנה מקדמה של - 25 ל"י מיד עם ההחלטה על המדיניות הכלכלית, הרי כתוצאה מהעלאות השונות הסכום ליחיד יהיה - 443 ל"י כלומר, תוספת של - 133 ל"י. זה גידול של מעל לשליש, מפני שיש כאן מקדמה על-חשבון החוק הצפוי.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני רוצה להזכיר שבישיבתנו הקודמת החלטנו שהקיצבאות המוגדלות לזקנים יתחילו מ-1 בנובמבר ולא מ-1 בדצמבר. אני מציעה שלא נקפח בנקודה זו את הנכים. ההצעה שכבר החלטנו עליה תחול גם על הנכים, כלומר שהתשלום המוגדל יהיה מ-1 בנובמבר ולא מ-1 בדצמבר.

פ. ארידור: אני סבור שעלינו לדבר על תוספת של 26% ולא 24%. כאן אנחנו במצב שעדיין לא היתה החלטה של הוועדה לגבי שיעור הפיצוי וידוע לנו שההתייקרות הצפויה היא 26%, למה נחליט על 24%? למה נגזול מאנשים אלה 2%?

ר. רוטר: אולי נוריד את המקדמה של 10%?

פ. ארידור: זה לא לעניין.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: הנכים צמודים לזקנים.

מ. גז: האם גם הפיצוי לנכים ייבדק בעוד חודשיים?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: כן. ההחלטה שקיבלנו חלה על הכל. לא יתכן שהנכים יקבלו תשלומים שונים מאלה שמקבלים מקבלי ההטבה הסוציאלית. הם באותה קטיגוריה. להיפך, הלכו לקראת הנכים ואין מורידים מהם את המקדמה והיא תמשיך להיות משולמת להם עד חודש אפריל.

פ. ארידור: אני מציע שבהתאם לדו"ח הסטאטיסטי יקבלו הנכים תוספת של 26%.

ה צ ב ע ה

ההצעה שהנכים יקבלו תוספת של 24%, כמקובל לגבי זקנים הזכאים להטבה סוציאלית, החל מ-1 בנובמבר 1974, נתקבלה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.50.